

ARI ILONA – FÜLÖP TAMÁS – MOLNÁR LAJOS MILÁN
ARI ILONA – FÜLÖP TAMÁS – MOLNÁR LAJOS MILÁN

A családtörténet-kutatás közösségteremtő és kultúraközvetítő hatásai a jó gyakorlatok tükrében

A jó gyakorlat bemutatásának, a jó példák megosztásának számottevő jelentősége van a közösségek jelenkori működése, fejlődése és jövőbeni fennmaradása szempontjából. Cselekvésre, aktivitásra ösztönözik a közösség tagjait, továbbgondolásra, innovációra, új megoldások keresésére serkentik az egyént és a csoportot, és az eredmények, a sikerek bemutatásával megerősítik, elindulásra, kitartásra bátorítják a közös cél érdekében munkálkodókat. Nagy szükség van ezekre az aktív, hálózatokká formálódni képes közösségekre, hiszen nemcsak a társas érintkezés normarendszerének elsajátítását, de az egyén fejlődését, a személyiség kiteljesedését, az egyéni képességek és kompetenciák kibontakoztatását is elősegíthetik. A valódi közösségek tagjai közös célok érdekében segítik egymást, mérsékelik az egyén elmagányosodásának lehetőségét, közös értékrendjük alapján megerősítik, vagy éppen helyes irányba terelik az egyén gondolkodását. Közvetett módon hozzájárulnak az egyéni problémák

megoldásához, a tagok bevonásával ösztönözik az aktív, cselekvő állampolgárságot, segítséget nyújtanak a társadalmi beilleszkedéshez. A működőképes emberi közösségek önmaguk létén túlmutató értékeket teremtenek, hozzájárulnak a társadalom tagjainak szellemi és kulturális jólétéhez, és ez által

a társadalmi tőke megerősítéséhez. Eddig talán kevesebb figyelem fordult a családtörténet-kutatás céljával létrehozott közösségekre, napjainkban azonban ez a helyzet – mind a társadalmi érdeklődés növekedése, mind a közművelődési intézmények megváltozott álláspontja miatt – alapvetően átalakult.

A szolnoki és mezőtúri családtörténet-kutató klub tagjainak látogatása az Országos Levéltárban (Fotó: Pálfi István)

Magyarországon a családtörténet-kutatás korábban nem tapasztalható népszerűségnek örvend. Idősebb és fiatalabb generációk számára vált fontossá a személyes és családi múlt megismerése, a helyi identitás feltárása, megőrzése. Mindez új közösségek létrehozásának, a közösség-szervezés új módszereinek és formáinak lehetőségét is magában hordozza. A családok társadalmi és gazdasági szerepének, eszmei és erkölcsi értékének újbóli felfedezése, a „család-gondolat” megerősödése kedvező eszmei-ideológiai atmoszférát teremtett a családtörténeti kutatások számára. A világhálón elérhető digitális tartalmak, családtörténeti források, kulturális értékek gyors ütemben bekövetkezett bővülése, az internet és a közösségi média által biztosított kapcsolatteremtés lehetősége, a helyhez és időhöz nem kötött kommunikációs formák és kutatási lehetőségek terjedése alapvetően üdvös környezetet biztosítanak az amatőr családtörténeti kutatások számára.

A szabadidős célú, „amatőr” – és itt a jelzőt korántsem a kutatásmódszertani felkészültségre, vagy az elért eredményekre, hanem a kutatás célmeghatározására értjük – családtörténet-kutatás nagyszerű lehetőség az azonos érdeklődési körrel, azonos célokkal, azonos értékrenddel és a családtörténeti forrásokhoz való hozzáférés terén azonos érdekekkel rendelkező társadalmi csoportok számára, hogy összetartozástudatukat megfogalmazva, cselekvőképes és egymást segítő tagokból álló közösséggé formálódjanak. E tevékenységet pedig a közgyűjtemények és a közművelődési intézmények – mint a helyi és nemzeti kultúra és a műveltség közvetítésének, a közösségek szervezésének meghatározó szereplői – ma már számos formában képesek támogatni. Ezek az intézmények nemcsak felismerték a családtörténet-kutatás társadalmi

A mezőtúri családtörténet-kutató egyesület tagjainak látogatása a szolnoki levéltárban (Fotó: Mészárosné Csók Zsuzsa)

igényét, de a közösségé formálódó amatőr családtörténet-kutatást – mint a helyi értékek megőrzésében, a lokális identitás, a nemzeti összetartozástudat megerősítésében szerepet vállaló, aktív, önszerveződő közösségeket – gyámolításra és támogatásra érdemes társadalmi jelenségnek kezdték el tekinteni. A jogszabályváltozásoknak köszönhetően ma már alapfeladatuknak tekintik, hogy a rendelkezésükre bocsájtott költségvetési forrásokkal az érintett célcsoportok számára biztosítsák a tárgyi és szellemi kulturális örökség hozzáférhetővé tételét, és olyan közszolgáltatásokat nyújtsanak, amelyek hozzájárulnak a személyiség fejlődéséhez és kiteljesedéséhez, az aktív polgársághoz, a társadalmi beilleszkedéshez és a közösségfejlesztéshez. Ebben a tekintetben a családtörténet-kutatással foglalkozó, és a virtuális térből kilépni szándékozó klubok, csoportok működéséhez, fenntartásához a közművelődési intézmények és közgyűjtemények is igyekeznek minden szakmai, módszertani – és lehetőségeikhez, alapfeladataikhoz illeszkedő – anyagi támogatást megadni.

Hiszen egyre többen keresik családjuk múltját, számuk ma Magyarországon is biztosan több tízezerre tehető, és akkor még nem

vettük számításba a világ minden tájára szóródott hazánk fiait, és az ő leszármazottaikat, akik közülük szintén sokan kutatják a gyökereiket. Több tízezer, pozitív társadalmi erőt képviselő emberről van szó.

Honnan ez a magabiztosnak tűnő állítás? Biztos jelekből következtetünk erre. A családjuk múltját szervezett formában kutatók számát több tényező, elsősorban a civil társadalom, az egyesületi mozgalom és az önszerveződő közösségek aktivitásának figyelembevételével lehet megbecsülni. A Magyar Családtörténet-kutató Egyesület (MACSE) ezer főt meghaladó tagsága mellett más, régóta működő, és sorra alakuló helyi- és országos családkutató szerveződések sikere, a témára szakosodott levelezési listák, Facebook csoportok és fórumok mára már felmerhetetlen számú résztvevője ezt a feltevést igazolja. Ugyan regisztrációhoz kötött az egyik legnépszerűbb internetes oldal, a Family-Search használata, de az igénybevevők létszámáról nem áll rendelkezésre statisztika, vagy kimutatás. Miként a hazai és határainkon túli levéltárakban családjuk történetét kutatókról szintén nincs naprakész összesítés. És talán még ennél is többen vannak, akik kizárólag önmaguk, esetleg néhány családtag

Részlet a „HETEDÍZIGLEN – családfakutatás napjainkban” című kiállitásból
(Fotó: Illyés Csaba)

bevonásával kutatják a múltjukat, keresik a szétszóródott hozzátartozókat. Közülük vannak, akik még a levéltárakba sem jutnak el, és elért eredményeiket is csak szűk körben, általában családon belül terjesztik.

A létrejött családtörténet-kutatókkal foglalkozó társaságok, körök, szerveződések közül több nagy-szerű, érzelmi kötődést adó, aktív közösségekké vált. A múlt feltárása közben ugyanis nő az együvé tartozás érzése, erősödik a kötődés, nemcsak a saját családhoz, hanem a szülőföldhöz, vagy az ősök szülőföldjéhez és a nemzethez is. Mindent alátámasztja a most bemutatásra kerülő két klub.

Jász-Nagykun-Szolnok megyében – talán az országban elsőként – Mezőtúron, a Bodoki Fodor Helytörténeti Egyesület égisze alatt alakult meg az amatőr családtörténet-kutatók klub-szerűen működő csoportosulása. Az eltelt egy évtized alatt számos eredménnyel büszkélkedhetnek. Család és helytörténeti írások, dolgozatok, esszék születnek, amelyek kéziratban, vagy magánkiadásban a családon belül kerülnek terjesztésre, de a közérdeklődésre számot tartó publikációk a *Helytörténeti füzet-sorozat* köteteként látnak napvilágot. A kisebb terjedelmű írások általá-

ban a *Lámpás* című folyóiratban jelennek meg. Az egyes számok tartalma, illetve rövid ismertetése, és a régebbi számok az egyesület honlapján olvashatók: <http://bodokifodor.hu/lampas-folyoirat>.

Az egyesület tagjai a megyei levéltár által elindított *Levéltári Esték* sorozat keretén belül előadást tartottak „*Holtomiglan-holtodiglan – Házasságkötési szokások a mezőtúri esketési anyakönyvek alapján*” címmel. A történelmi demográfia témakörébe eső kutatásaikat vőfélyrigmusokkal és a fotógyűjteményből származó archív esküvői felvételekkel színesítve vitték a hallgatóság elé. Az ugyanerről a témáról készült, már-már tudomá-

nyos igényességgel összeállított tanulmány két részletben jelent meg a *Zounuk Levéltári Évkönyv* 27. és 28. számában. Míg a tanulmány rövidített változata bekerült a MA-CSE elektronikus folyóiratába is.

A mezőtúri családtörténet-kutató egyesület tevékeny tagjai részt vállalnak az egyesületi kiállítások anyagának összeállításában, sőt 2015-ben „*HETEDÍZIGLEN – családfakutatás napjainkban*” címmel nagysikerű önálló kiállításon mutatták be az eredményeiket a Türi Fazekas Múzeumban. A sokszínű bemutató egy részét egy későbbi rendezvényen a szolnoki Aba-Novák Agóra Kulturális Központ (ANKK) közönsége is láthatta.

A megye másik családkutató csapata az Aba-Novák Agóra Kulturális Központ kebelén belül, 2011 tavaszán jött létre. Megalakulása óta mindkét szervezet előre egyeztetett tematika szerint tartja összejöveteleit, ahová rendszeresen meghívást kapnak és eljönnek a családtörténet-kutatás szempontjából meghatározó egy-egy szakterület, tudományág legkiválóbb képviselői. De tartanak ismertetést a saját munkájukról a klubon belüliek is, ezek főleg a kutatómódszertani gyakorlati kérdésekhez adnak támpontot. A családtörténet-kutató klub az Agóra honlapján minden évben rendszeresen

Részlet a szolnoki Családkutató Klub programjaiból
(Kép: http://www.agoraszolnok.hu/rendezvenyeink/csaladkutato_klub_304)

beszámol programjairól és tevékenységéről.

2012-ben felmerült a gondolat, hogy a klubfoglalkozásokon elhangzott előadások ne szálljanak el a levegőbe, és hogy az összegyűjtött szakmai ismereteket írásos formában is a családtörténet iránt érdeklődő „kutatók” rendelkezésére is tudják bocsájtani. Az elkészített jegyzetek felhasználásával, Molnár Lajos Milán igazgató erkölcsi és anyagi támogatásával, a családtörténet-kutató klub szakmai eredményei egy módszertani füzet-sorozatban kezdtek el napvilágot látni. A *Kis füzetben nagy segítség a CSALÁDKUTATÁSHOZ* kiadványokból eddig már három kötet jelent meg, nagy sikert aratva a családkutatók körében. Az első kötet végig veszi a családtörténet-kutatás legfontosabb módszereit, fázisait, egészen a történet megírásáig. A módszertani segédlet részletesen bemutatja a családon belüli és azon kívüli forrásokat, a kötet központi fejezete pedig az anyakönyvi kutatással foglalkozik, majd az adatok kigyűjtésének, rögzítésének és rendszerezésének technikáit foglalja össze. Ezután következnek a befejező munkák, úgy, mint a családfák készítése, a családtörténet megírása. A sorozat második kötete már az egyes társadalmi rétegek (nemesség és más kiváltságos rétegek, parasztság, polgárság, értelmiség stb.) családtörténet-kutatásához rendelkezésre álló források sajátosságairól ad ismertetést, míg a nemrégiben megjelent harmadik kötet pedig a magyarországi és határon túli levéltárakról, az ottani kutatási lehetőségekről szól. Hogy az amatőr kutatók számára jól használható legyen a kiadvány, mindegyik füzet végén praktikus ismereteket tartalmazó segédletek vannak, pl. anyakönyvi latin, német szótár. A negyedik kötet pedig – immár a digitális kor kívánalmainak megfelelően – a tervek szerint az elektronikus kutatás legfonto-

sabb lehetőségeit veszi sorra, és online formában jelenik majd meg.

Az egyesületi tevékenység kiemelkedő eseményének számított, hogy a klub a vele együttműködő partnerekkel – a Magyar Nemzeti Levéltár Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Levéltára, a MACSE és a Neumann János Egyetem – immár két alkalommal is nagy sikerrel rendezte meg a „*Jövők kulcsa a múlt*” című országos családtörténeti konferenciát, ahol a tudományos élet, a közgyűjtemények szakemberei, a könyvkiadók és a kutatók is találkozhattak egymással. A rendezvények fő célja a családkutatás társadalmi elismertetésének erősítése volt, a szervezők pedig alkalmat kívántak adni a témával foglalkozók kapcsolatépítésére, az információk közvetítésére és a fiatalabb korosztályok bevonására. A konferencián levéltárosok, történészek, kutatók tartottak előadásokat – elfogadta a meghívást Dr. Szabó Csaba, az MNL főigazgatója is – a családkutatást segítő témáról, forrásanyagokról, külön hangsúlyt adva az internetes adatbázisok felhasználási lehetőségeinek. A plenáris előadásokon túl a konferencián a családkutatáshoz kapcsoló workshopok is megrendezésre kerültek, amelyeken gyakorlati segítséget kaphattak a konferencián résztvevő kutatók, érdeklődők. A programot kiadvány-bemutatók és a témához kapcsolódó kiállítások is színesítették.

Az elmúlt évek során a klub tagjai komoly szellemi és kulturális értéket halmoztak fel azzal, hogy szorgalmasan és folyamatosan gyűjtik a családjukhoz kötődő adatokat, dokumentumokat, történeteket. Készülnek családfák, sőt több magánkiadású családtörténeti munka is napvilágot látott, köztük olyan művek is, mint az Aba-Novák Agóra családtörténet-kutató pályázatán díjazott Sallainé Szuda Zsuzsanna Pitvaros és Csanádalberti települési családkönyve, vagy

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Az Aba-Novák Agóra Kulturális Központ, a Magyar Nemzeti Levéltár Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Levéltára és a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Mediaworks Regionális Kiadó Kft. közös pályázatot hirdet gyermek (diákos iskolák felső tagozat), ifjúsági (középszkolás diákok) és fiatal felnőtt kategóriában (29 éves korig)

„CSALÁDOM ÉLŐ EMLÉKEZETE – LEGYÉL AZ ŐSEID KRÓNIKÁSA”

címmel.

A TE CSALÁDODBAN IS LEHETNEK LEGENDÁK!

A PÁLYÁZAT CÉLJA, HOGY

- egy igazán jó kiadvány részesei lehess
- szíves megismerhesd magyarságod és családod történetét
- ősed emlékeit átörökíthet magadnak és az utókorak
- felfedezhesd mitől különleges, egyedül a te családod

A PÁLYÁZAT FELTÉTELEI

- Jelentkezz a pieter.zsuzsanna@ankk.hu e-mail címmel
- A jelentkezést követően felhívhatod a szükséges segédanyagokat, dokumentumokat és amennyiben 18 év alatti vagy, szülői/gondviselői hozzájárulást a agoraszolnok.hu weboldalon Családkutató pályázat menüpontból

A PÁLYÁZAT TEMAKÖRE

Jász-Nagykun-Szolnok megyében élő vagy a megyéhez kötődő személyek, családok életének, történetének feltérképezése.

BEADÁSI HATÁRIDŐ

Postára adási határidő: 2018. szeptember 24. (hétfő)

A pályázatokat postai úton a „Családom élő emlékezete – legyél az őseid krónikása” pályázati címet feltüntetve az Aba-Novák Agóra Kulturális Központ címére (5000. Szolnok, Híd 1. ter 1.) küldhető el.

Kapcsolódó bank: Pieter Zsuzsanna (telefonszám: +36 30 633 9912 vagy +36 56 54 569, e-mail cím: pieter.zsuzsanna@ankk.hu), a kérezzel szembe fordítható kérdéseidet.

EREDMÉNYHIRDETÉS ÉS DÍJATÁDÁS

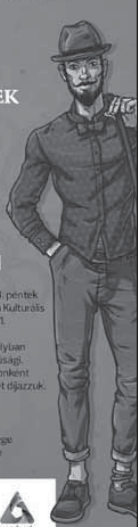
képzett, 2018. december 14. péntek

Helyszín: Aba-Novák Agóra Kulturális Központ, Szolnok Híd 1. ter 1.

A versenyt három korosztályban hirdetik meg: gyermek, ifjúsági és fiatal felnőtt. Korosztályonként a három legjobb pályaművet díjazuk.

NYEREMÉNYEK (korosztályonként)

1-1 db családi emlékeztető
1-1 db családi fotó beszerzése
1-1 db könyvtalvány

Az Aba-Novák Agóra Kulturális Központ 2017-es ifjúsági családtörténeti pályázatának felhívása
(Kép: http://www.agoraszolnok.hu/rolunk/hirek/palyazati_felhivas)

a pályázaton „Arany fokozatot” kapott Fózér Vendel, aki a jászági Fózér család történetét dolgozta fel.

Az eltelt kilenc évben az Aba-Novák Agóra Kulturális Központ – több együttműködő szakmai partnerrel és támogatóval közösen – négy alkalommal hirdetett meg családtörténeti pályázatot, amelyből három kifejezetten a fiatalabb korosztályt célozta meg. A családkutató játék 2011-ben összesen 47 családfa elkészítését eredményezte, amelyek legtöbbje nemcsak adatgazdag volt, hanem igen szellemes és dekoratív megoldások is születtek. 2014-ben a felnőttek körében 23 magas színvonalú pályázat érkezett be, míg 2015-ben a két korosztály számára kiírt ifjúsági pályázat eredményhirdetésén hét díjazottnak lehetett elismerést átadni. A 2017 őszen meghirdetett ifjúsági pályázatot az Aba-Novák Agóra Kulturális Központ, a Magyar Nemzeti Levéltár Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Le-

véltára és a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Mediaworks Regionális Kiadó Kft. közösen írta ki „Családom élő emlékezete – legyél az őseid krónikása” címmel. Az ifjúsági pályázat eredményhirdetésére – egy ünnepélyes esemény keretében – 2018. december 17-én került sor. A három korosztály számára meghirdetett pályázatra beérkezett munkák közül a bírálók 5 pályázatot tartottak érdemesnek díjazásra. A bírálóbizottság így köszöntötte a díjazott fiatalokat: *„Közületek öten kaptak meghívást a mai eredményhirdetésre. A bírálók véleménye alapján a múlt egy darabjának megmentésével, közreadásával nagyszerű munkát végeztetek, ezért számotokra javasoltunk elismerést. Külön öröm, hogy szinte mindegyikőtök megtapasztalhatta a családi összetartás, az érzelmi kötődés fontosságát. Remélem, egyikőtök sem hagyja abba! Ehhez kívánok minden jót, sok örömet a megkezdett munka továbbviteléhez!”*. Gyermek korosztályban díszoklevélben és könyvjutalomban részesült Orosz Dorina „Nagyanyó mesél – Dédmamám Áy Mária” című dolgozatáért, míg 2. helyezést ért el Nemes Tekla Luca „Dédmamám, Silye Julianna” című dolgozatáért. A fiatal felnőtt

korosztályban két 2. helyezetre tettek javaslatot a bírálók. Mohácsi Bernadett „Dédmamám, Mohácsi Bálintné Muka Eszter élete és munkássága” című dolgozata és Jenei Péter „Anyai nagymamám Dikó Róza” című pályázata kapott elismerést. A díjat, ami egy egyéves Arcanum Digitális Tudománytár online előfizetést és könyvtalványt tartalmazott, Bárdossy Péter családtörténet-kutató ajánlotta fel. Az első helyezést és az azzal járó fődíjat az ifjúsági korosztályban induló ifj. Tóth Csaba kapta, aki az Aba-Novák Agóra Kulturális Központ által felajánlott családi élményhétvégeiben részesült. A fiatal kutató további munkájának elősegítése érdekében a Családkutató Klub Sallainé Szuda Zsuzsanna két nyelven megjelent települési családkönyvét, a „Pitvaros a régmúlt idők tükrében” című könyvét ajándékozta az ifjú kutatónak. A fiatalember helyett nagyszülei vették át a díjakat, ugyanis a díjátadó rendezvény sajnos egybeesett a középiskolás pályázó szalagavatójával. Minden elismerésben részesített pályázó egy személyes összefoglaló értékelést is kapott a bírálóktól, amelynek segítségével munkáikat tovább tökéletesíthetik, és megkez-

dett kutatásaikat biztosabban folytathatják.

A valódi közösségek már önmagukban is összetett értékeket hordoznak a társadalom egésze számára, hiszen a közös érdekekkel, közös célokkal, értékrenddel és összetartozástudattal rendelkező csoportosulások nemcsak az értékek, normák közvetítésében, hanem az egyén morális alapokra épülő önmegvalósításában, a társadalmi jólét és boldogság kiterjesztésében, a szellemi, lelki és fizikai egészség megőrzésében is meghatározó szerephez jutnak. A közösségi cselekvés a maga sajátos normarendszerével a közjó előmozdítását, a társadalmi tőke bővülését, a kölcsönösségre épülő segítségnyújtást, a problémák helyben történő megoldását, az egyéni és közösségi traumák feldolgozását egyaránt szolgálja. Jó példáját láthatjuk mindennek a családtörténet-kutatás céljából létrejövő klubokban, egyesületekben.

A társadalmi tőke olyan erőforrás, amely elsősorban a közösségekhez kapcsolódik, a közösségek összetartozástudatából nyeri alapját. Az értékalapú és kultúraközpontú gazdaságfejlesztés aspektusából immár felértékelődni látszik a helyi közösségek, a lokális értékek jelentősége, a személyes kapcsolatok és társadalmi önszerveződések szerepe. A gazdaság- és társadalomtudományok új szempontú megközelítése szerint a társadalom tagjainak közérzetének alakulásában, sőt a gazdasági versenyképesség növelésében is meghatározó szerepe van a közösségi, kulturális és területi alapú tőkének is, vagyis az egyén és a közösség kapcsolatrendszerének, a kulturális értékeknek, a helyi identitásnak. Az amatőr családtörténeti kutatások a múlt emlékeinek megőrzésével, a lokális és családi összetartozástudat gondozásával, a hagyományok tiszteltével, aktív időtöltésre ösztönző közösségteremtő hatásukkal

A 2011-es családfa készítő pályázat értékelése (Fotó: Illyés Csaba)

A „Kis füzetben nagy segítség családkutatáshoz” című kiadványsorozat első kötete (Fotó: Fülöp Tamás)

nemcsak egyértelműen társadalmi, kulturális értéket teremtenek, de az azonos célokkal, értékrenddel és közösségtudattal rendelkező klubok, csoportok létrejötte révén a társadalom önszerveződése, az aktív és értékközpontú közösségi cselekvés szempontjából is nagy jelentőséggel bírnak.

A társadalmi és kulturális tőke szempontjából is rendkívül összetett hatása van a családi múlt feltárására irányuló tevékenységnek. A családtörténet kutatása, a közösségi múlt feltárása közvetlenül is hat a társadalom legfontosabb szervezeti egységére, hiszen nemcsak erősíti a család intézménye iránti elkötelezettséget, de növeli a családi összetartozás érzését, hozzájárulhat a szétszóródott családtagok felkutatásához, a családok újbóli egyesítéséhez, narratív jellegű fogva segíti a családtagok által átélt traumák feldolgozását, kibeszélését. Az egyén, a család-kutató szempontjából a család múltjának, a családtagok életútjának feltárása, értelmezése – mindamellett, hogy megértésre, toleranciára is ösztönöz – hozzájárul a megfelelő

önismeret, a helyes ön-kép kialakulásához. A családi közösséghez tartozás élményének az identitás megerősítésében, a társadalmi normák és szerepek tovább-örökítésében, a szocializációs és társadalmi beilleszkedési folyamatban is meghatározó szerepe van. Maga a családtörténet-kutatás pedig – mint szellemi, kulturális kihívás – nemcsak történelmi, helytörténeti, néprajzi ismereteinket bővíti, de mint szellemi és fizikai aktivitásra ösztönző tevékenység, hozzájárulhat a mentális, lelki és testi egészség megőrzéséhez. A család múltjának kutatása és az általa feltáruló helyi, illetve nemzeti múlt erősíti az egyén származástudatát, az együvé tartozás, a szülőföldhöz, illetve az ősök szülőföldjéhez és a nemzethez való kötődés érzését. A családtörténet-kutatók feltáró- és gyűjtőmunkájukkal – megfelelő szakmai segítség mellett – hozzájárulhatnak a közös nemzeti kulturális kincs megőrzéséhez, a szellemi és tárgyi kulturális örökség gondozásához. Mindemellett a családtörténet-kutatók – az általuk feltárt, olykor nehezen hozzáférhető források, tárgyi emlékek összegyűjtésével,

megosztásával, az általuk szervezett rendezvényekkel, programokkal, kiállításokkal és közösségi információs, kultúraközvetítő hálózatukkal – a hivatásos történetírók, a közművelődési intézmények és közgyűjtemények munkáját is segíthetik, és hozzájárulhatnak az objektív és hiteles történettudományi, társadalmi, kulturális ismeretek széleskörű terjesztéséhez.

A családtörténet-kutatás – a közösséghez tartozás élményén túl – maga is közösségteremtő és kultúraközvetítő erővel bír. Ha mindezt a tudományos, oktatási, kulturális és közművelődési intézmények, közgyűjtemények is felismerik, illetve támogatják, akkor jelentős eredmények születhetnek nemcsak a közösségi élet, a különböző generációk és társadalmi rétegek együttműködése, hanem a kultúraközvetítés, az ismeretterjesztés és a művelődés terén is. Küldetésüknek megfelelően, ezzel járulva hozzá a társadalmi tőke megerősödéséhez, amelyre társadalmi-, gazdasági- és fenntarthatósági kihívásokkal küzdő, értékvesztett, globalizálódó világunkban egyébként is oly nagy szükség van.

ARI ILONA – a szolnoki Családkutató Klub vezetője, családtörténet-kutató

DR. FÜLÖP TAMÁS – Neumann János Egyetem, Pedagógusképző Kar, dékán

MOLNÁR LAJOS MILÁN – Aba-Novák Agóra Kulturális Központ, ügyvezető igazgató